

hvis Saadant skulde ønskes, skal jeg gjerne meddele Udvalget dem.

Naar det siges, at Forslaget § 1 indeholder omtrent det Samme, som af Indenrigsministeriet er udtalt ved en Resolution, saa er dette dog ikke ganske saaledes, idet Paragraphens Bestemmelse er noget forskjellig fra hvad denne Resolution udtaler. Det forholder sig vel saaledes, at der fra Indenrigsministeriet er udsærdiget en Skrivelse under 14de November 1849, som findes i Departementsstidenden, og som omhandler, hvorledes de paagjældende Udgifter kunne refunderes; men den er affattet saaledes, at Udgifterne eventualiter refunderes af hver Commune for sig, idet nemlig er et Tilfælde, som vistnok meget let kan indtræde, at der slet ikke gjøres Fordring paa nogen Refusion. Udgifterne ere af et høist forskjelligt Beløb; det er endogsaa Tilfældet, at Omkostningerne i et og samme Amt i Valgdistricter, som ligge tæt ved hinanden, have været i det ene 38 Rbd., i det andet 40 Rbd. og i det 3die 200 Rbd.; men naar den fornødne Deconomi iagttages ved Forberedelserne, vilde Udgifterne i Almindelighed være meget ringe. Som oftest, eller idetmindste i mange af Valgdistricterne, foregaae Valgene i en Kjøbstad, og de Forberedelser, som blive at træffe, træffes ordentligviis af Kjøbstæderne selv, og jeg troer, at det har fundet Sted, at mange Kjøbstæder ikke have gjort Fordring paa Refusion. Det forekommer mig ogsaa, at Sagens Afgjørelse maa afhænge noget af det Forhold, som finder Sted imellem en saadan Kjøbstads Folketal og Størrelsen af Befolkningen i det Landdistrict, som udgjør den øvrige Deel af Valgfredsens; hører, som det f. Ex. er Tilfældet med nogle af vore betydeligere Kjøbstæder, den overveiende Deel af Valgfredsens Befolkning til Kjøbstaden, vil det Bidrag, som Landdistrictet vilde komme til at yde, være temmelig ubetydeligt, og naar Udgifterne selv ere

ringe, vil man uden tvivl slet ikke gjøre Paastand paa nogen Refusion. Der har altsaa kun fra Ministeriet været sagt, at naar man vilde have disse Udgifter refunderede, saa kunde man fordele dem paa de enkelte Communer i Valgdistrictet, men Udkastet paalægger det som Pligt, at de skulle refunderes af samtlige Valgfredsens Communer, hvad dog maaffæ turde være noget betænkeligt, naar Udgifterne ikke ere større end i nærværende Tilfælde, og da det i og for sig ingenlunde er saa unaturligt, at den Commune, som har et større Herredømme over Valget derved, at det afholdes i dens Midte, ogsaa bærer disse Udgifter; men naar det ved Lov er bestemt, at de skulle repareres paa hver enkelt af de øvrige Communer, vilde de Mænd, som forestaae vedkommende Communes Anliggender, ikke kunne ansee sig berettigede til at frasælbe Refusionen. At man henvender sig til Amtmændene for at faae Udgifterne reparerede paa de vedkommende Communer og faae Bidragene opkrævede, kan jeg ikke see, at der er noget Væsentligt at erindre imod, naar vedkommende Formand ikke ønsker selv at udføre dette Arbejde.

Hvad Forslaget § 2 angaaer, saa maa jeg fremdeles holde for, at det ikke er saa aldeles principmæssigt rigtigt, at de der omhandlede Udgifter afholdes af Statskassen. Det hele Valgapparat er væsentligt lagt i Communernes Hænder, og derfor finder jeg ogsaa, at det er naturligt, at Udgifterne udredes som Communeudgifter, og det fornødne tilveiebringes ved Communernes Foranstaltning. Saaledes som § 2 er affattet, kan den ogsaa umuligt bringes til Udførelse. Det hedder nemlig deri, at de af Statskassen afholdende Omkostninger til Valgmændene blive at udbetale paa den nærmeste Amtstue; men Amtsforvalteren kan ikke gjøre nogen Udbetaling uden foregaaende Anviisning, det vil sige, ikke uden at der foreligger en Ordre dertil fra højere Vedkommende.